

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cesar v Gališki.

Vsako leto na jesen se vrše zdaj v tej zdaj v drugi deželi velike vojaške vaje, katere navadno nadzoruje sam presvetli cesar. Letos se vrše te vaje v Gališki in navzlic grozeči prenevarni bolezni ostavil je cesar prijazno svoje letovišče in pobitel k vzhodni meji države svoje, v Gališko, kjer ga je vse prebivalstvo ne glede na različno narodnost vzprejelo z navdušenjem in veseljem. Podrobnosti vzprejema, dasi je bil nad vse sijajen, ne bomo popisovali, pač pa moramo zabeležiti cesarjeve besede, s katerimi se je zastopnikom poljskega plemstva zahvalil za vzprejem in katere so — kakor se vsestransko priznava — največje politične važnosti. Poljske plemenitaše vodil je pred cesarja deželni maršal knez Sanguszko in na njegova zagotovila zvestobe in udanosti odgovoril je cesar jako prijazno in milostno rekši mej drugim:

„Čutim se srečnega, da sem zopet mej vami, v deželi, ki mi daje vedno toliko dokazov zvestobe, udanosti in patrijotizma, v deželi, katere odposlanci v vseh zastopih navzlic pravi in iskreni njihovi brižnosti za interese dežele vedno varujejo tudi interese celokupne monarhije. Porabljam to priliko, da vam za to izrečem Svoje priznanje in Svojo cesarsko zahvalo. Izborno in srčno razmerje mej Menoj in deželo je zasluga modrega in patrijotičnega delovanja njenih zastopnikov. Ne morem si kaj, da bi posebe ne omenil izvrstne, previdne in modre uprave.“

Pri zadnjih besedah pokazal je cesar na navzočnega gališkega namestnika. Vsi, ki so bili pričujoči pri tem cesarjevem govoru, so iz vladarjevih besed in iz načina govorjenja hipoma spoznali velikanstvo, skoro bi rekli historično znamenitost te enunciacije.

S cesarjevimi besedami se je poljskim poslancom izreklo na nenavadno laskav način najvišje priznanje za njih delovanje v državnem zboru, v delegaciji in v deželnem zboru gališkem, priznalo se jim je, da odobrava krona načela, po katerih zastopajo interese svoje ožje domovine in po katerih uplivajo na razvoj notranje politike ter sodijo tok unanije politike, in s tem se je stališče poljske delegacije v parlamentu in v vsem javnem življenju

silno ojačilo in podprlo. Ni naš namen, preiskovati, da li so cesarjeve besede v vsakem obziru in popolnoma zaslužena pohvala, konstatujemo le, da je nositelj krone slovesno kakor v dolgih letih njegovega vladanja še nikdar prej odobral politiko poljskih poslancev, priznal, da se strinja z vsem, kar so ti poslanci dosedaj podpirali in zagovarjali in da obsoja vse, kar so oni odklanjali in pobijali. Ta harmonija mej krono in zastopniki iz Gališke pojasnjuje kakor z bengalično lučjo razmerje mej vlado in poljskimi poslanci z jedne in razmerje mej vlado in ostalimi strankami z druge strani in iz tega smemo sklepati, da se vlada ne bo — vsaj v bližnji bodočnosti ne — ničesar lotila, kar bi zadelo ob nasprotstvo poljskih poslancev, nego ravnala vedno le v sporazumljenji z njimi.

V tem, da je cesar svoj govor adresiral na zastopnike poljskega plemstva in ne na kako drugo korporacijo, ne vidimo nič posebnega, saj so v Gališki baš plemenitaši tisti element, ki nosi zvonec v vsem javnem življenju, ki odloča pri volitvah in tako tudi o politiki poljskih poslancev.

Ves pomen cesarjevih besed razviden pa je najbolje iz utisa, kateri je naredil na tisto stranko, ki vedno in pri vsaki priliki trdi, da je jedino ona, katera nesebično služi interesom države, da je jedino ona, ki je po svojih političnih načelih poklicana voditi upravo monarhije. Levičarski listi prikrivajo le iz težka svojo boleost, da je cesar tako sijajno odlikoval poljske poslance, mej vrstami pa se čita srd in jeza, katera ju prešinjata, zakaj dobro vidijo, da so cesarjeve besede podrle najsrčnejšo njihovo nadejo, da se z vladno pomočjo naposled vender-le skuje in sestavi nemško-poljska parlamentarna zveza.

Ta okolnost je tudi za nas merodajna, da beležimo cesarjev govor z veseljem in ga pozdravljamo kot jamstvo, da se notranja naša politika, četudi nismo ž njo kar nič zadovoljni in četudi jo zmatramo za nesrečno, ne bo obrnila na slabše in ne bo zašla popolnoma v levičarski tir, vsaj v principijelnih vprašanjih ne. Zajedno pa je cesarjev govor potrdilo, da mora krona — dosledno — tudi prizadevanjem slovenskih poslancev biti naklonjena, saj oni ne zahtevajo ničesar drugega za svojo domovino, kakor poljski poslanci za svojo, le še menj nego ti, saj so tudi oni že nebrojne krate žrtvovali

interese in koristi svoje ožje domovine državi v hasen, ne da bi bili pridobili za to svojo požrtvovalnost niti gospodarskih niti političnih koncesij, kakeršnih so poljski poslanci za Gališko mnogo, jako mnogo dobili.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. septembra.

David Starčević na Češkem.

Te dni pripeljal se je odlični hrvatski rodoljub in mučenik David Starčević v Prago in bil tam v narodnih krogih sijajno vzprejet. Starčević se je pripeljal v Prago vkupe z najodličnejšim češkim novinarjem Eimom v izrecni namen, da informira češke politične kroge o razmerah v Hrvatski. To je bilo nujno potrebno, zakaj izvzemši „Politiko“ pišejo češki listi jako čudno o Hrvatih in o razmerah na Hrvatskem, prav kakor da bi dobivali navodila iz — Belega Grada ali iz redakcije „Srbo-brana“.

Klerikalen glas.

Poslanec dr. Ebenhoch, vodja gorenje-avstrijskih klerikalcev, govoril je v nedeljo na volilskem shodu v Sarleinsbachu o političnem položaju, zlasti pa o razmerju mej vlado in klerikalci. Po-udarjal je, da je mnogo odličnih katoliških mož, ki želé, da se stranka popolnoma loči od vlade, da izstopi iz Hohenwartovega kluba in da začne boj zoper vlado, da pa on in bližnji njegovi somišljeniki Dipauli, Zallinger, Morsey, Karlon itd. ne zmatrajo sedanjega časa za to ugodnim. Ali ostanejo razmere take, kakor so sedaj, zavisno je od drugih okolnosti. — Ebenhoch izrekel je nadalje krščanskim socijalistom iskrene svoje simpatije, pristavil pa, da se klerikalni stranki vidi bolje, ako hodi vsaka teh frakcij po svojih potih. Ebenhoch je na tem shodu pretresal tudi vprašanje o splošni volilski pravici ter rekel, da s socijalisti ni nikakega paktiranja, da je tu načela pobijati z načeli in zato ne bo noben klerikalec se oglasil za splošno volilno pravico, ker je to prvi korak k realizovanju socijalistiške države. Tudi jezikovnega vprašanja se je dotaknil Ebenhoch. Naglašal je, da so vsi narodi enakopravni, da pa je za občevanje v zastopih treba vender jezika, katerega so vsi zmožni in to je in more biti samo nemščina.

Schönerer zopet kandidat.

Že večkrat se je pripovedovalo in zopet prerekalo, da misli Schönerer, glavar vseh prusakov, nekdanj obožavani „Ritter Georg“, zopet kandidirati

LISTEK.

Erna.

Izvirna novela. — Spisal Lajoš.

Solnce se je poslavljalo, zadnji njegovi žarki so trepetali po utrujeni naravi. — V hladnici je sedel gospod Lokar ter gledal proti izhodu svojega vrta, kjer je ravnokar zginila visoka moška postava. Po belopeščenih stezicah bližalo se je mlado dekle vitke rasti, temnih las in rujavih očij, iz katerih je sevalo veselje in brezskrbnost; bila je to netjakinja gosp. Lokarja, spremila je do vrtnih vrat sodnega pristava Tométa, ki je prišel na poset; sedaj se je vračal k strijcu nazaj.

„No, strijček, sedaj sem zopet tu“, ogovori dekle g. Lokarja, ki je nekako bolešno zrl pred se. Bil je mož šestdesetih let, a kljub starosti vender še krepak tako, da bi mu jih slednji prisodil komaj petdeset. Nekdaj je moral biti zal človek, to so pričale poteze po obrazu, v katero je osoda s svojim trdim črtalom zapisala celo vrsto britkih dogodkov. Temu je bilo menda pripisovati,

da se je g. Lokarju okoli usten vedno zibal nekaj bridek nasmeih.

„Dolgo Te ni bilo Ana“, odvrne strije na netjakinjine besede. „Kaj Ti je pa gosp. Tomé tako zanimivega pravil?“

„Opisoval mi je zadojo veselico.“ Odgovori Ana, ki je sedla poleg strijca na mali taboret. „Jaz sem ga imela toliko vpraševati, da mi je komaj odgovarjati mogel“ pristavi smehljaje.

„In družega nič, Ana? Le o veselici sta govorila“, sklonil se je do nje ter ji srpo gledal v oči.

Netjakinja zarudi in molči.

„Ana“, prične strije z novega. „Ti ljubkuješ z njim.“

„Strije!“

„Ne taji, moje oči me ne motijo. Jaz vem, da je temu tako, a vem pa tudi, da Te on ljubi. Ali Ti še ni tega povedal?“

„Naravnost ne.“

„Pač pa po ovinkih. In Ti?“

„Ne vem.“

„A jaz vem, da ga Ti ne ljubiš, čeravno ga s svojim obnašanjem spodbujaš.“

„Strijček, Ti si krivičen!“

„Ne, Ana. To sem Ti hotel že pred dnevi povedati, a odlašal sem do danes, ko molčati več ne smem. Ti ne veš, kaj delaš. Jaz vem, da Ti g. Tométa ne ljubiš, a on tega ne ve, in tega si kriva Ti; obnašaš se proti njemu tako, da je popolnoma opravičen misliti, da ga i Ti ljubiš. V svojem srcu goji želje in nade, katerih mu Ti nikdar spolnila ne boš, ker ga ne ljubiš.“

„Vsaj sem mu prijazna.“

„Prijaznost in ljubezen, to je dvoje, Ana. Jaz vem, da ne delaš s premislekom tako, a Tebi se zdi prijetno, da Ti dvori, Tebi je to ljubkovanje nekaka igrača, ki se odloži, kadar se je naveličamo, a Ti slepiš sebe in njega: on misli resno, a Ti, Ana, se — igraš.“

„Strijček, Ti si ojster.“

„Ojster? Ana, Ti veš, da govorim resnico, a ne veš pa, da je igra s človeškim srcem nevarna igra, ki ne zapusti družega, nego bolesti i kesanja, Ti ne veš, da taka igra uniči čestokrat srečo mirnih dni, da taka igra ogreni celo življenje tako, da nam postane težka butara, tovor, katerega bi sled-

slovarju, in naposled D. Fajgelj ocenja nove slovenske muzikalije (Foersterjeve gradualije, Foersterjevo slavnostno koračnico in Hoffmeisterove pesmi za visoki glas). — „Listek“ prinaša kakor po navadi književne in druge splošno zanimljive beležke.

— „Vatrogasac“ ima v št. 17. to-le vsebino: Tri vatrogasna izpita u Slavoniji; — Marija; — Ustrojenje prostovoljnih gasilnih čet; — Svečanost u Valpovu; — Mjesec rujan; — Peta skupština hrv-slav. vatrogasne zajednice u Valpovu; — Svaštice.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 5. septembra. Grof Alfred Coronini izvoljen jednoglasno deželnim poslancem za slovenske trge. Slava zavednim volilec!

Koper 5. septembra. Pri raznih tukajšnjih iredentovcih vršile so se hišne preiskave. Dotičniki so obdolženi razširjanja veleizdajskih tiskovin.

Dunaj 5. septembra. Včeraj so se tu primerili štirje slučaji kolere.

Krakowiec 5. septembra. Prvi dan vojaških vaj odlikovalo se je konjištvo. Cesar opazoval je vaje z živahnim zanimanjem in se ob 1. uri vrnil v Jaroslav. Vreme je ugodno. Vojaki so zdravi.

Pariz 5. septembra. V novem parlamentu bode 409 republikanov, 79 radikalnih socialistov, 29 raljircev in 64 monarhistov. Republičani pridobili 80 mandatov.

Metz 5. septembra. Dvesto tukaj delujočih Italijanov priredilo italijanskemu kraljeviču sijajno ovacijo.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja poraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (18—12)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

2. septembra: Jožefa Musar, narednikova hči, 6 mesecev, Travniške ulice (vojašnica) št. —, črevesni katar. — Gabrijele Nedved, glasbenega ravnatelja hči, 28 let. Gospodske ulice št. 14, Marasmus senilis. — Kristina Vess, zasobnica, 75 let, Rečne ulice št. 7, Marasmus.
3. septembra: Marija Jeršin, kajzarjeva hči, 11 mesecev, Illova št. 25, želodčni in črevesni katar. — Marija Meze, posestnikova hči, 7 mesecev, Črna vas št. 46, želodčni katar. — Alojz Zavašnik, delavčev sin, 6 mesecev, Streliške ulice št. 11, črevesni katar.

Hiša na prodaj.

Jednonadstropna hiša v nekem gorenjskem mestecu, blizu treh cerkva, v kateri je gostilna in ki je pripravna za vsako obrt, se proda za 3300 gld.
Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (883—2)

Št. 15.888.

Razglas.

V zmislu §. 6. zakona z dné 23. maja 1873. l. (št. 121 dr. zak.) naznanja se, da bo razgrnjen

prvotni imenik porotnikov

za 1894. leto

od 5. do 12. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega posla so po § 4 omenjene postavbe oproščeni:

- 1.) Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsegar;
- 2.) udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
- 3.) osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
- 4.) osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za nje potrdi, da jih ni moči utrpjeti, za sledeče leto;
- 5.) vsak, kdor je prejetemu poklicu v jednom porotnem razdobju kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po priliki.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 1. septembra 1893.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nollj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. sept.	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	739.8 mm. 738.8 mm. 739.7 mm.	7.6° C 18.0° C 11.6° C	sl. svz. sl. jvz. sl. vzh.	jasno d. jas. jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 12.4°, za 3.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 97.15	— gld. 97.15
Srebrna renta	96.90	— 96.90
Zlata renta	119.—	— 119.10
4% kronska renta	96.60	— 96.70
Akcije narodne banke	984.—	— 982.—
Kreditne akcije	335.75	— 335.50
London	126.—	— 126.—
Napol.	9.97	— 9.97 1/2
C. kr. cekini	5.69	— 5.96
Nemške marke	61.67 1/2	— 61.72 1/2
Italijanske lire	45.—	— —
Papirnat rubelj	1.30	— —

Dné 4. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	—
Ogerska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122	25
Kreditne srečke po 100 gld.	194	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	244	50

Ces. kr. avstr. drž. železnice.

Otvorenje

postaje Wiesa splošnemu prometu in postajališča Lindau osebnemu in pratežnemu prometu.

Dné 1. septembra t. l. otvorita se in sicer pri klm. 136.9 proge Praga-Moldava in postajama Brüx in Ossegg-Riesenburg ustanovljena postaja

Wiesa

osebnemu-pratežnemu prometu za blago — tedaj splošnemu prometu in pri klm. 134.0 iste proge mej postajama Brüx in Wiesa ležeče postajališče

Lindau

osebnemu in pratežnemu prometu; nasproti pak opustita se z istim dnevom za splošni promet urejena postaja Nieder-Oberleutensdorf proge Praga-Moldava in postajališče „Wiesa“, urejeno le za osebni pratežni in prevožni promet in za promet z blagom prog Praga-Moldava in Dux-Bodenbach.

V preračunanje v novo ustanovljeni postaji Wiesa oddanih in predanih pošiljatev, izvzemši promet s premo-gom, veljajo določila in pristojbine lokalne tarife za blago c. kr. avstrijskih državnih železnic, II. del, 1. zvezek, veljavno od 15. januarja 1893.

Preračunanje voznin izvršuje se na podlagi daljin v kilometrih, ustavljenih v kazalcu kilometrov gori omenjene tarife za Wiesa. Gledé premogovega prometa veljajo nadalje voznine za postajo Bruck.

Na Dunaji, dné 24. avgusta 1893.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic. (12—192)

Več dijakov

se vzprejme v dobro oskrbovanje pri uradniški obitelji sredi mesta. Glasovir na razpolaganje. Vpraša naj se pri C. Brilli-ju, na Dunajski cesti št. 29. (636-10)

Dva kovaška pomagata

za izdelovanje sekir, in sicer brusac in dober pomagac v izdelovanju sekir, dobita s 1. oktobrom t. l. delo pri Janezu Dornik-u, kovaškemu mojstru pod Zapricami pri Kamniku, na Gorenjskem. (898-2)

Parni stroj

ležeč, v najboljšem stanju, za osem konjskih sil, s kotlom in predalom za pripravljanje toplote, prodaja se takoj. — Natančneje poizvé se pri E. Šimic-u, tovarnarju v Kranju. (912)

Krojno risanje

(risanje krojaških vzorcev)

po Vlašičevi metodi poučuje gospodična, na Dunaji izučena, za malo časa proti mali nagradi. Posebe se rišejo tudi kroji za vsak štyot. Konečno dobi vsaka učenka krojno polo in chagot-kroj brezplačno. Pouk je od 9. do 12. ure dopoldne in od 1. do 4. ure popoldne.

Gradišče, Hilserjeve ulice št. 10

(8:15—2) pritlično, na levo.

Gospodarji!

Kdor potrebuje

trpežno in lepo peč

bodisi za salon ali kmetsko hišo, kakor tudi glinaste posode za štedilna ognjišča, sploh vse v to stroko, spadajoče glinaste tvarine, poskusi naj v moji novo-otvorjeni delavnici glinastih tvarin. — Delo najsolidnejše, tvarina najboljša, postrežba uzmerna. (904—3)

Z vlespoštovanjem

Josip Kraljič, pečar v Lukovici.

Popolna razprodaja klobukov za gospode

po zdlatno znižani ceni;

dalje prodajam radi bližajoče se jeseni mnogo ceneje (895—3)

kambrikaste in satinaste ženske jopice (pluzne), kravate, ovratnike, srajce za hribolazce itd.

IGNACIJ ŽARGI

„pri nizki ceni“

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 4.

Samo še malo časa tukaj.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomiški muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičnih (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovejše, kar se je doslej podajalo v tem genreu.

Priznana največja in najbogatejša razstava te vrste, ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števil.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih 200 pilnovih luči.

Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični muzej pa le za odrasle osebe. (839—17)

Vsak torek in petek popoldne (izvzemši praznike)

dan za dame.

Znižane cene: Vstopnina za panoptikum samo 10 kr., za oba oddelka in za posebni kabinet 20 kr., vojaški do narednika plačajo 10 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

v državni zbor. Kakor znano, je bil Schönerer leta 1888 sodno obsojen in tako primoran, odpovedati se za nekaj časa parlamentarnemu delovanju. Dne 20. decembra poteče postavni rok, s katerim ponehajo veljati posledice obsodbe in že se naznanja, da bo Schönerer kandidiral, in sicer v IV. Dunajskem okraju, čegar poslanec Hauck se mudi odpovedati mandatu, ker je že star in tudi nič posebno priljubljen. Volilni boj bo vsekako zelo hud, ker se bode zoper Schönererja združilo vse, kar količjak avstrijsko čuti ali taka čutila hlini.

Vnanje države.

Srbska ministerska zatožba.

V nedeljo se je konstituiralo državno sodišče, kateremu je soditi zatožene člane bivšega liberalnega ministerstva Avakumovičevega. Zatoženci so zahtevali, naj se dva člana sodišča, državna svetnika Velimirovič in Geršč, izključita, ker sta osebna sovražnika bivših ministrov. Sodišče je to odklonilo in iz tega se splošno sklepa, da bodo zatoženi ministri gotovo obsojeni. Ko bi bilo sodišče ustreglo želji zatožencev, imeli bi to opravičeno nadejo, da ne bodo obsojeni. Javno mnenje je še vedno zelo razburjeno in ministerska zatožba je še vedno jedini predmet razpravam v listih, dasi ni dvoma, da bo kralj obsojene ministre pomilostil.

Nemško-italijanska demonstracija.

Takisto kakor vsi listi, ki ne stojé v službi trojne zveze, zmatrajo tudi ruski časopisi vojaške vaje v Alžaciji in udeležbo italijanskega kraljeviča za public demonstracijo in gledé Italije za neodpustno političko breztačnost. Nemčija hoče Francijo provocirati, to je jedini povod tej demonstraciji. „Novoe Vremja“ pravi, da bi Nemčija rada prouzročila kak konflikt s Francijo, da pa se to ne bo posrečilo. Francija gleda lahko prav ravnodušno dogodbu ob nje vzhodni meji, zlasti ker pride v kratkem rusko brodovje v Toulon in bo potem v Sredozemskem morju ostalo. „Peterburgskaja Vjedomosti“ pravijo: Italija tekmuje z Avstrijo, katere se bo izkazala bolj nevhaležno. Italijani so popolnoma pozabili, da se imajo za svojo svobodo, jedinstvo in samostalnost zahvaliti Franciji. Italijanska politika ima malo častno preteklost, nje sedanje delovanje pa to že celo ni. Evropa sodi udeležbo italijanskega kraljeviča pri vojaških vajah v Alžaciji ravno tako, kakor je svoj čas sodila izbruh prusofilstva pokojnega španskega kralja Alfonsa XII.

Dopisi.

Iz Ljubljane 5. septembra. [Izv. dop.] (Narodna šola. — Vdovsko učiteljsko društvo.) Društvo „Narodna šola“ v podporo slovenskega učiteljstva je zborovalo v ponedeljek ob 7. uri zvečer v telovadnici II. mestne deške šole. Navzoči so bili razen odbornikov učitelji druge mestne šole in nekateri učitelji iz okolice. Počastil je zborovalce tudi mnogozasluženi tajnik Ciril in Metodove družbe g. Anton Žlogar. Iz poročila povzamemo, da je imelo društvo 1990 gld. 36 kr. prihodkov, a stroškov 1618 gld. 68 kr. Blagajnična gotovina ob sklepu računa je bila 371 gld. 68 kr. 136 ljudskih šol in ustanovnikov je vplačalo 748 gld. 72 kr., a povračila so dobili za to 1123 gld. 37 kr., 37 učiteljev je dobilo za vplačanih 98 gld. 24 kr. 185 gld. 18 kr. povračila in 12 šolam se je darovalo blaga za 46 gld. 17 kr. Vsega skupaj tedaj 1354 gld. 72 kr. Po poročilu se oglasi k besedi g. tajnik Ciril in Metodove družbe in se v toplih besedah zahvali prvomestniku in odboru za neumorno delovanje in pri pomoč pri izvršitvi sklepov družbinega vodstva Ciril in Metodove družbe, ki skrbi za svoje šole ob perij

nji dan radi odložili, da ga smemo — brez da storimo zločin.

Zadnje besede govoril je zamolklo, skoro boječe. Zrl je nepremično v daljavo, na katero je legel tihi večerni mrak. Sonce je zašlo v zaton, na nebu so se prikazovale prve zvezde, po vrtu je šumljal lahke vetrič, a v bližnjem grmu pa je popeval slavček otožne svoje pesmi.

Nastal je molk.

„Tacega žalostnega življenja obvarovati hočem Tomé-ta“ prišel je z nova g. Lokar „a Tebi hočem prihraniti britko zavest, da si s svojim lahkomisljenim postopanjem zastrupila poštenemu in blegemu človeku vse njegovo življenje.“

Ana je molčala, zinila ni besede, a tudi strije je obmolknil ter tužao zrl pred se, kakor bi zbiral že davno prošle spomine.

„Da Te obvarujem take zavesti“ pretrga po daljšem molčanju strije nastalo tihoto, in da Ti pokažem, kam pripelje brezsrčno koketovanje, Ti hočem povedati zgodovino jednega mojih prijateljev. Ime mu je bilo Janko. Rado ga je imelo vse, staro in mlado. Bil je lep mladenič, visok in vitek ko jelka. Glavo mu je pokrivalo obilo kodrastih las,

feriji Slovenije in potrebuje sod-lovanje šolskih strokovnjakov, ki vedo, kakšna učila ljudske šole potrebujejo. Prvomestnik odgovori na to, da z veseljem dela za narod, kjer in kolikor more in hoče tudi v bodoče svoje moči žrtvovati narodu v korist. Na neko vprašanje, kakšen razloček je mej šolami in učitelji, ki se vpisujejo v društvo in katerim prav za prav gre povračilo, razjasni prvomestnik stvar nekako tako-le: Šole, to je krajni šolski sveti pristopivši k društvu, dobivajo povračila takrat, ako se zato oglase, ker se sicer zmatrajo za dobrotnice „Narodne Šole“, ako pa povedo, kaj žele, se jim ustreže, to je po primeri vplačevanja. Udom učiteljem so se pa tudi že pošiljale knjige za daljno izobraževanje, katere je društvo imelo od „Slovenske Matice“ na razpolaganje in se tudi še sedaj ustreže, seveda v pravem razmerji. Ker dežela misli 1895. leta napraviti razstavo, hočejo se tudi učitelji udeležiti te razstave; preden pa stopijo v javnost, hočejo svoje moči poskusiti in napraviti zase nekako predrazstavo, v katero pa imajo priti le izdelki učiteljskih rok. To za kranjske učitelje častno nalogo izvršiti poklicani so vsi učitelji; pred vsem pa se imata o potrebnih korakih razumeti odbora „Narodne Šole“ in „Slov. učiteljskega društva.“ Volitve: Per acclamationem se voli sedanji odbor: Stegnar Feliks, predsednik; Raktelj Fran, podpredsednik; Močnik Matej, blagajnik; Cepuder Jožef, tajnik; Ivan Borštnik, Jakob Dimnik, Hinko Podkrajšek, Andrej Praprotnik in Fran Praprotnik pa so odborniki.

Društvo v pomoč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam za Kranjsko v Ljubljani je imelo svoj navadni občni zbor kakor druga leta tudi letos v šolskih počitnicah. Dne 5. t. m. so bili udje ob 8. uri zjutraj pri sv. maši v mestni župni cerkvi sv. Jakoba. Ob 9. uri pa je bilo zborovanje v telovadnici druge mestne šole na Cobjovi cesti. Predsedoval je umirovljeni vodja g. Andrej Praprotnik ob nenavzočnosti društvenega predsednika g. dr. Ant. Jarca.

Po prijazuem nagovoru gosp. predsednikovskega namestnika poročal tajnik Jožef Cepuder o stanju in premoženju društvenem. Iz poročila povzamemo, da je bilo minolo leto, to je od 1. septembra 1892 do 1. septembra 1893 društvenikov 103. Mej letom jih je pristopilo 7, izstopila pa sta 2; izmej teh jeden molče po §. 10 društvenih pravil. Podpiranih je bilo 10 vdov in 10 sirot, ki so dobile 1150 gld. Izredne podpore se je dalo mej letom 120 gld. Udje so vplačali na vsotpnini in letnini skupaj 678 gld. 50 kr.; drugi prihodki izvirajo od obresti obligacij in izposojenih kapitalov. Letos je pristopilo še 100 gld. iz zapuščine rajnkega šol. nadzornika pl. Močnika. Vseh prihodkov skupaj je bilo 3227 gld. 1 kr., stroškov pa 3007 gld. Blagajnični ostanek je 312 gld. 87 kr. Imetje znaša 5829 gld. 71 kr., nekaj v hranilničnih knjižicah, nekaj v dolžnih pis-mih. V obligacijah je nominalne vrednosti 45750 gld. Nekaj dolga je še pri društvenih udih, nekateri dolže še celo letnino. Zastran teh se sklene, naj ž njimi strogo po zakonih ravna in naj se iz društvenega imenika zbrisejo, ako prezirajo obstoječa pravila, kajti to velja pri vseh društvihi. — Zastran gospodarijenja obligacij se uname živahna debata in se sklene, da se pravočasno obligacije spremene v kronino veljavo in denar potem plodonosno naloži.

očij je imel rujave, a pod nosom majhne brke, ki so nekako predrzno štrlele v svet. Osoda mu je bila doslej mila, čutil se ni njenih udarcev, ni čuda, da mu je bilo srce še mehko, odprto vsakemu uplivu. To se je kazalo tudi v vsem njegovem obnašanju. Vesel, dobrosrčen in odkrit, ko odprta knjiga, občeval je z vsemi z ono priprostostjo, ki tako dobro dá človeku, ako je vaje biti preziran. Ljubili so ga i otroci, vsaj jim je bil bolj gorak prijatelj, nego strog učitelj. S kratka, imel je vse one lastnosti, s katerimi se je možno prikupiti ljudem. In če je šel skozi vas, dejali so ljudje: „Kako lep človek so naš učitelj!“ — „In prijazen, kakor bi bili naš človek“ pristavili so drugi. „Kakšne lase ima“ dejala je županova Metka. „In oči!“ vzdihnila je Jerica, hči najbogatejšega posestnika v vasi.

Ponosno je hodil skozi vas, prijazno odzdravljaj srečujočim. Postajale so dekleta in skrivoma zrla za njim. Marsikatero dekleško srce je plamtelo za lepega Janko-ta, a on se ni menil za to, ptuja mu je bila ljubezen, poznal jo je le po imenu. Prišel je čestokrat v družbo s ženskami, a ljubezni ni čutil. Prosto mu je bilo srce, brez strasti, dokler ni prišla „ona“. — (Konec prih.)

Tajniku se dá potem običajna nagrada in za izredno marljivost in trud 15 gld. Dvoje prošelj za denarno podporo se letos odkloni. Na dnevnem redu so bile tudi volitve, a te se niso izvršile. Uzrok temu je bil, da ni bilo postavno število društvenikov navzočih. V tem slučaju pa nastopita §§ 23 in v prihodnje ravnilo 24, ki se glasí: Ako občni zbor, ki je bil po pravilih sklican, ni sklepčen (ako ni četrtina udov navzočih), opraviča dosedanji odbor društvena opravila do prihodnjega občnega zbora, ki pa je sklepčen brez ozira na število pričujočih udov. V društvenem odboru so tudi zanaprej še stari odborniki in sicer: Dr. Anton Jarc, predsednik; Andrej Praprotnik, namestnik; Matej Močnik, blagajnik; Jožef Cepuder, tajnik; Ivan Borštnik, Jernej Čenčič, Feliks Stegnar, Ivan Tomšič in Andrej Žamer pa so še nadalje odborniki tega društva.

S srčnim obžalovanjem, da ni bil navzoč prošt dr. Anton Jarc, ki je že od leta 1870 načelnik društva in v neprijetnih časih društvo vodil, sklene njegov namestnik s prijaznimi besedami zborovanje z nekakim začudenjem, da se učitelji zborovanj tega prekoristnega društva tako slabo udeležujejo.

Domače stvari.

— (Nedoslédnost v servilizmu.) Naše škofovsko glasilo usojamo se v vsi ponižnosti opozarjati na sledečo hudo nedoslédnost: Kakor znano, „Slovenec“ vse škofo, vsaj domače, tudi v tretji osebi „onika“. Preuzvišeni so šli, so prišli, so blagovolili itd. Tudi v sinočni številki poročá, „da so se preuzvišeni nadvladika goriški odpeljali na vizitacijo v Furlanijo“. Neč napačen ta „pluralis majestaticus“, posebno za take urednike, ki še nimajo rudečega kolarja. Ali doslédnosti pogrešamo! V isti sinočni številki namreč piše „Slovenec“ pod zaglavjem „Z Reke“, da je sv. Oče poslal, pokazal, da bi moral papež itd. To pa vender ne gre in ni sodimo po svoji framazonski pameti, da toliko časti kakor kateremukoli in zlasti n. pr. Ljubljanskemu g. knezoškofu, gre pač tudi sv. Očetu. Pa brez zamere!

— (Germanška impertinentnost.) Dne 30. m. m. priredil je kapelnik zdravíške godbe na Bledu koncert v dvorani hôtela „Louisenbad“. Na vzporedu čitati je bilo kot zadnjo točko „Quadrille nach südslavischen Melodien — Kvista“. To se pravi, tako je bilo čitati na vabilih, predno so se izdala. Ko pa so se izdala, bila je ta zadnja točka debelo prečrtana. Dva užaljena slovenska gosta tega koncerta poslala sta nam tako cenzurirani vabili. — Mi sicer ne vemo, katerega Blejskega Germana je jedina slovanska točka v godbenem vzporedu tako v oči zbodla, vsakako pa je čudno naključje, da nam hkratu prihajajo od dveh strani pritožbe zaradi germanških agitacij solastnika „Louisenbada“ gosp. Tirmana, katerim je dal duška tudi prilikom otvoritve Radovniške soteske. — Mi se usojamo opozarjati slavni odbor Blejskega zdravíškega društva na ta drastični slučaj skrajne neolikanosti in impertinentnosti, g. Tirmanu pa za danes svetujemo, naj nikari ne pozabi, da sedaj slovenska zemlja nosi njegovega rojstva grešne kosti in da bi „Louisenbad“ brez slovenskih in slovanskih gostov izvestno skoro prišel na boben. Ako to ne bo pomagalo in ako se ne dá popolno zadoščenje za označeno žaljenje slovenske narodnosti — govorili bomo jasneje.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslala je vesela družba, zbrana po pevskem večeru „Dolenjskega pevskega društva“ (dne 3. t. m.) pri Brunerju v Novem Mestu 12 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Osobne vesti.) Učitelj risanja v Kraških na Češkem, g. Josip Krainer, je imenovan učiteljem risanja na strokovni šoli za lesno obrt v Ljubljani.

— (Umrta je) v Ljubljani gospodična Gabriela Nedvedova, hči občeznane skladatelja, glasbenega ravnatelja, g. Antona Nedveda. Bila je jako nadarjena in izobražena ter obče priljubljena, kar se je pokazalo pri njenem pogrebu. Globoko užaljenemu očetu naše najsrčneje sožalovanje na prebritki izgubi!

— (Kolesarska dirka Zagreb-Celje-Ljubljana.) Do sobote, ko je potekel termin za oglašanje, prijavilo se je za dirko 14 vozačev in sicer: gg. Lj. Stiasny, E. Koželj in Zm. Bobinec; vsi trije od kl. slov. bic. „Ljubljana“; M. Bothe, J. Mihelič, V. Heinzl, vsi trije

od I. brv. dr. bic; V. Boršič, M. pl. Hrzić, N. Šašek, R. Barč, Etb. Kristan, J. Mršič, M. Novak, vseh sedem od brv. kl. bic. „Sokola“. Ker so se vsi javili za nizka kolesa s pnevmatičnimi obroči, odpeljejo se vsi v jedni skupini v petek zjutraj ob 6. uri iz Zagreba. Start bode na Jelačičevem trgu pred „Narodno kavarno“, kjer se bodo na črni tabli razglasila brzajavna poročila o dirki. Ker so se oglasili jako dobri vozači, je zanimanje za dirko prav živo. Ako se za najboljšega računa povprek po 20 kilometrov na uro, bi prvi lahko došel do cilja v 10 urah, to je okoli 4. ure popoldne. Zanimanje za to dirko privabilo bode poleg tega kaj mnogo jugoslovanskih prijateljev športa v našo belo Ljubljano in tem zbranim gostom na čast priredi slovenski klub biciklistov „Ljubljana“ v petek prijateljski večer, v soboto pa skupni izlet v okolico. Dan na to, v nedeljo dne 10. t. m., videla bode Ljubljana popoldan velik in eleganten korzo na kolesih, popoldne pa interno dirko slovenskih biciklistov, pri kateri je sveda tudi za goste rezervirana jedna točka. Natančnejši program cele slavnosti priobčimo jutri ter upamo, da se narodno občinstvo mnogobrojno udeleži teh vele-zanimivih športnih pojavov, tem bolj, ker se v Ljubljani v prvič snide tako veliko število odličnih jugoslovanskih dirkačev in prijateljev športa.

— (Sprememba pri vojaških plaščih.) Dosedanji vojaški plašči bili so poleti pretopli, po zimi pa niso dovolj branili mraza. Poskuša se torej nov vojaški plašč, ki ima za zimo posebno podšiv, katera se da sneti in zopet pripeti. Tako bode novi vojaški plašč bolj lahek za rabo v poletnem času, po zimi pa bode dokaj topleji. Ako se poskusi izvrše povoljno, uvedel se bode novi plašč pri vsej vojski.

— (Čuden štrajk.) Iz Litjanskega okraja se nam piše: Štrajk gostilničarjev pri sv. Križu, o katerem ste že poročali, se še vedno nadaljuje. Kakor se čuje, je največ krivo dacarjevo preostro postopanje proti tukajšnjim gostilničarjem. Dvomimo, da ima dacar od slav. zakupništva v Gradci tako ukazano, da mora radi premalih dohodkov tako strogo postopati s svojimi krčmarji. Sicer bi si pa zakupništvo s takim postopanjem samemu sebi največ škodovalo, ker jedini gostilničar, kakor je sedaj, pač ne more toliko plačevati, kakor so preje vsi skupaj. Vsakako se sme trditi, da bi se s previdnim postopanjem dacarjevim dalo pri naših krčmarjih več doseči, nego z vednimi tožbami, kakor so sedaj na dnevnem redu. Na to se usojamo opozarjati odločilne kroge. — Vinska trta nam letos v naših goricah prav lepo kaže. Ako nas ljubi Bog obvaruje toče, bomo popolnoma zadovoljni. Vabimo vas toraj prijatelje pristnega Dolenjca, pridite po zdravo vino, katero vam bode v vsakem slučaju bolj služilo, nego katerisibodi tuje vino.

— (Koncert Metliških tamburašev) v nedeljo dne 10. t. m. ima nastopni vzpored: 1. Smetana — E. Burdych: Koračnica iz opere „Prodana nevesta“, svira moški tamburaški zbor. 2. F. S. Vilhar: Slovenac i Hrvat, moški zbor. 3. L. van Beethoven: Sonate parthétique, op. 13. (c-mol, grave, allegro di molto e con brio.) Igra na klavirju g. M. Guštin. 4. M. Vilhar — E. Gangl: Po jezeru, svira ženski tamburaški zbor. 5. Fr. Kücken: Barcarola, dvospev za sopran in alt s spremljevanjem klavirja, pojeti gospa K. Guštin in gospica M. Megušar. 6. I. pl. Zajc — M. pl. Farkaš: Bože živi, svira moški tamburaški zbor. 7. F. Stegnar: Spev srcé nam dviga, mešani osmerospev. 8. Prolog, govori g. E. Gangl. 9. E. Gangl: Pri vinu, svira moški tamburaški zbor. 10. A. Hajdrih: Cerkvica, moški četverspev. 11. F. S. Vilhar: V tihem mraku, fantazija za klavir, igra g. M. Guštin. 12. Dr. G. Ipavec — A. Schwab: Mrak, svira ženski tamburaški zbor. 13. M. Vilhar: Srcu, solospjev za bariton s spremljevanjem klavirja, poje g. Ivo Nikolič. 14. P. H. Sattner: Studenčku, ženski zbor. 15. I. pl. Zajc — M. pl. Farkaš: Frankopanka, svira moški tamburaški zbor. 16. A. Nedvčič: Ljubezen in pomlad, moški zbor. 17. D. Jenko — E. Burdych: Naprej, svira moški tamburaški zbor.

— (Redka ptica.) Blizu Vinice ustrelili so nedavno ob Kolpi ribjega orla (Aquila haliaëtus L.), katera ptica se na Kranjskem sploh, in v Beli krajini posebej, prav redko nahaja. Velicina tega orla slična je oni našega domačega petelina; z razprostrtimi krili meri do 165 centimetrov.

— (Ubegel kaznjene.) Iz Trebnjega pobegnil je 19letni kaznjene Miha Keber iz Golavebuke v Slovenjegraškem okraji, ki je delal pri dolenski železnici mej kaznjenci iz Celjske kaznilnice. Dozdaj ubeglega še niso ujeli.

— (Vipavska čitalnica) priredi veselico, dne 8. septembra 1893. v svojih prostorih. Vzpored: Krojač Fips. Burka v 1 dejanji. Tamburanje, petje, godba in ples. Pri plesu svira veteranska godba iz Prvačine. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina 20 kr., sedež 30 kr., ples 1 gld.

— (Premovanje konj v Kranji.) Včeraj delila so se v Kranji državna darila v prospeh konjereje na Kranjskem. Darila so dobili a) za kobile z žrebetom posestniki: Janez Vehovec iz Voklega, Miha Prešern od sv. Ambroža, France Dolžan iz Golnika, Jakob Golob iz Stražiša, Janez Grašič iz Golnika, Jernej Markelj iz Strohinja in Matevž Grošelj iz Poljan; b) za mlade ubrejene kobile posestniki: Janez Dolenec iz Stražiša, Andrej Kočevar iz Zapog, Anton Tiringer iz Stražiša, France Strupi in France Brešar iz Črčič; c) za jedno in dveletne žrebice posestniki: Janez Strupi iz Črčič, Josip Primožič od Sv. Križa, Jernej Polajnar iz Spodnje Kokre, Josip Križnar iz Stražiša in Janez Kepič iz Podrečja.

— (Premovanje konj v Lescah.) Kakor prejšnja leta dele se tudi letos na Kranjskem v prospeh konjereje državna darila v srebrnih goldinarjih in srebrnih svetinjah, kakor tudi priznanjski diplomi, in sicer v naslednjih sedmih konkurenčnih postajah: dne 4. septembra v Lescah, dne 5. septembra v Kranji, dne 6. septembra v Kamniku, dne 7. septembra v Ribnici, dne 9. septembra na Vrhniki, dne 11. septembra v Št. Jarneji in dne 12. septembra v Trebnjem. Pri predvčerajšnjem premovanju v Lescah dobili so darila a) za kobile z žrebetom, ki še sasa ali je že odstavljeno, posestniki: Janez Cobej iz Zgoše 35 gld., France Kozelj iz Smokuča 20 gld., Janez Gogala iz Hraš, Janez Avenek iz Zgoša in Tomaž Prešern iz Lesec po 15 gld., Janez Šarl iz Kaplenka in France Dornik iz Podhoma vsak srebrno svetinjo; b) za mlade ubrejene kobile posestniki: Josip Resman z Brega 25 gld., Jakob Baloh iz Smokuča 20 gld., Janez Mihelič iz Noš 15 gld., Josip Šarl iz Polč in Josip Preželj iz Polja vsak srebrno svetinjo; c) za jedno- in dveletne žrebice posestniki: Josip Gogala iz Nove Vasi in Jakob Pristav iz Vrbe po 10 gld., Janez Marovt iz Radovne, Josip Polovšnik iz Slatine in Janez Brec iz Nove Vasi vsak srebrno svetinjo. K premovanju prignalo se je razmerno mnogo in lepih kobil, kar priča, da je gorenska konjereja v zadnjih letih zdavno napredovala. Omeniti je še, da so se mogle poganjati za darila samo kobile in žrebice noriškega plemena.

— („Ormoška čitalnica“) priredi veselico s sodelovanjem dijakov v nedeljo dne 10. septembra v svojih prostorih. Vzpored: 1.) Knittl: „Šabljenka“, moški zbor. 2.) Deklamacija. 3.) * * „Pol vina, pol vode“, veseloigra v jednom dejanji. 4.) Volarič: „Slovan na dan“, mešani zbor s sopran in alt samospevi. 5.) * * „Na lipici zeleni“, četverspev. 6. * * „Šolski nadzornik“, veseloigra v jednom dejanji. 7. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. Prosta zabava in ples. Začetek točno ob 6. uri. Vstopnina 20 kr.

— („Nella patria de Rosetti“) Tržaška „Edinost“ čestokrat pripoveduje, kako se bolj vsled nevednosti in malomarnosti, nego pa z zavednim namenom širi ta gujusna izzivalna pesem tudi po Tržaški okolici mej nezavednim delom okoličanov. Tu bode pač treba resnega in vztrajnega pouka, da se taka italijanska psotka ne bode razširjevala in okuževala zdrave in poštene slovenske okolice Tržaške. Zavedni rodoljubi naj pač store kar morejo, da taki prizori, kakor jih navaja „Edinost“, postanejo nemogoči ali vsaj prav redki. Izvržkov se pač nikjer ne manjka, ali žalostno bi bilo, če bi se ta kuga širila mej slovenskimi okoličani.

— (Odpuščeni delavci.) V Lloydovem arsenalu v Trstu odpuščenih je bilo te dni nad 50 delavcev. Govori se pa, da bode odpuščenih še mnogo družih, vsega vkup kakih 500. Ako bi se to res obistnilo, bil bi to pač hud udarec za marsikatero delavsko rodbino, ki bi pred zimo ostala brez služka, ker je težko tako hitro najti drugega dela.

— (Slika biskupa Strossmayerja.) Kakor poroča „Obzor“, dovolila je jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti g. Kočondić, trgovcu umetnih in obrtnih proizvodov, da reproducira naj-

novejšo sliko velika dobrotnika hrvatskega naroda, preuzvišenega biskupa Strossmayerja. Sliko, ki se nahaja v Zagrebški galeriji slik, izgotovil je slavni hrvatski slikar g. Vlaho Bukovac in bode verna kopija tega umotvora gotovo dobro došla vsem čestilcem velikega rodoljuba jugoslovanskega.

— (Dramatična novost.) Upravi narodnega gledališča v Zagrebu izročilo se je te dni dramatično delo v 4 dejanjih, katero je spisal g. Dinko Politeo, glavni urednik „Obzora“. Igrakaz odlikuje se po sodbi nekaterih, ki so imeli priliko čitati novo delo, po jedrnatih vsebini kakor tudi po efektu. Igra imenuje se „Marija Stančevićeva“ in se godi v nekem dalmatinskem mestu ter se v njej živo slikajo društveni odnosi.

— (Stekel pes.) V vasi Oborovo v Dugo-selskem okraji na Hrvatskem ogrizel je stekel pes devetnajst ljudij, izmed katerih so štiri takoj odpravili v Pasteurjev zavod v Budimpešto. Konj, ki ga je tudi ogrizel pes, stekel je koj drugi dan in so ga morali pobiti.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Kristus — Nemec.) Nadarjeni, ali, kakor celo nemški časniki priznavajo, ekstravagantni pisatelj Bower, znan kot posebno velik čestitelj Bismarckov, izdal je zvezek svojih „Gedanken“. V teh nesmiselnih mislih skuša Bower dokazati, da je Kristus bil Nemec, to je, da je bil mešane židovske in germanske krvi! To svoje čudno mnenje utemeljuje Bower s tradicijo, da je Kristus bil plavh las (blond) in da se je poleg Cimbrov mnogo Germanov selilo na izhod.

* (Češko-židovsko društvo.) V Pragi bil je te dni osnoven zbor češko židovske narodne lige. Društvo, kateremu so na čelu prof. dr. Zucker, poslanec dr. Zalud in dr. Šcharf, šteje že 300 članov. Na Dunaji se bode po vzoru češko mislečih židov v Ameriki osnovala podružnica, v Pragi pa bode izšel tednik kot društveno glasilo.

* (Javna knjižnica v Črnigori.) Knez Nikola ustanovil je v spomin 400letnega jubileja Obodske tiskarne javno knjižnico. Poklonil je zanj jako mnogo knjig in 1000 goldinarjev.

* (Avtobiografija kneza Miloša.) Srbska akademija znanosti v Belem Gradu našla je star rokopis, ki obseza štirideset listov. V rokopisu je popolni življenjepis kneza Miloša, ki ga je narekoval svojemu tajniku, ker sam ni znal pisati.

* (Strelišča mej poroko.) V Stubenbergu treščilo je te dni v stolp, ko je skupina svatov ravno odhajala iz cerkve. Nastal je velik strah mej svati in je jedna ženska omedlela. K sreči se ni dogodila druga nezgoda.

* (Hladnokrvnost pri požaru.) Pri požaru, ki je nastal v gledališču v Bieli v Italiji, zapretila je hladnokrvnost ravnatelja in igralcev veliko nesrečo. Jeden igralec zapazil je za kuliso, da prihaja dim izpod odra, ter je opozoril ravnatelja na to. Ravnatelj spezuavši takoj pretečo nevarnost, naroči igralcu, ki je imel stopiti na oder, naj prepreči, da ne nastane panika mej gledalci. Igralec stopi na oder, položi roko na srce in se zgrudi na tla. Občinstvo bilo je sicer vznemirjeno, a ko je takoj nastopil vodja in naznanil, da je iznenada obbolel priljubljeni igralec in se zaradi tega ne more nadaljevati igra, zapustilo je polagoma gledališče. Komaj so bili zadnji zunaj, razširil se je ogenj že v orkestru in gledališče je zgorelo popolnoma.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. septembra. V parlamentarnih krogih se resno trdi, da postane gališki namestnik grof Badeni minister notranjih del.

Lvov 6. septembra. V mestecu Sienjawi, okoli katerega se vrše vojaške vaje, primeril se je včeraj mej vojaki prvi slučaj kolere.

Krakowiec 6. septembra. Pri današnjih vajah bila borba mej konjiki in pešaki. Vaja se je zaustavila. Pričakuje se, da bo jutri odločba. Cesar prisostvoval vajam do konca. Vzlic težavnim vajam je vojaštvo zdravo. Nebo je oblačno, dežja pa ni.

Rim 6. septembra. Včeraj je bila razglašena papeževa enciklika na ogerski episkopat, v kateri se priporoča duhovščini, naj deluje na to, da ne bode mešanih zakonov, da se sklicujejo katoliški shodi in volijo katol. poslanci.

Pariz 6. septembra. Razni listi so javili, da je bil Carnot predvčerajšnjim operiran in da je življenje njegovo v nevarnosti. Vest je